

Směrnice rektora č. 1/2021

Pokyny pro zpracování závěrečných vysokoškolských kvalifikačních prací

Článek I. Úvodní ustanovení

1. Tato směrnice je interní normou Vysoké školy NEWTON, a.s. (dále též jen „NEWTON University“ nebo „NU“; do 13. 5. 2021 vystupující pod obchodní firmou (názvem) NEWTON College, a.s. a zkratkou NC), která specifikuje požadavky a postupy při zpracování a odevzdávání závěrečných vysokoškolských kvalifikačních prací studentů NU (dále též jen „závěrečné kvalifikační práce“, popř. „závěrečná kvalifikační práce“).
2. Zpracované a odevzdané závěrečné kvalifikační práce studentů NU musí odpovídat požadavkům uvedeným v této směrnici.
3. Při zpracování závěrečných kvalifikačních prací jsou studenti NU povinni vyvarovat se podvodného jednání, zejména pak porušování cizích autorských práv a plagiátorství.

Článek II. Závěrečné kvalifikační práce

1. Zpracování a následné úspěšné obhájení závěrečné kvalifikační práce je podmínkou úspěšného zakončení vysokoškolského studia na NU.
2. Závěrečnými kvalifikačními pracemi se rozumí jednak bakalářské práce studentů akreditovaného vysokoškolského bakalářského studia a jednak diplomové práce studentů akreditovaného vysokoškolského navazujícího magisterského (inženýrského) studia.
3. Bakalářská práce je samostatné tvůrčí dílo studentů závěrečného ročníku bakalářského studijního programu, které prokazuje schopnost zpracovatele řešit komplexní (obvykle) praktický problém, jakož i k jeho řešení přispět vlastním autorským vkladem. Bakalářská práce ověřuje znalosti a dovednosti získané v průběhu studia včetně schopnosti aplikovat nabyté poznatky při řešení konkrétního zadání.
4. Diplomová práce je samostatné tvůrčí dílo studentů závěrečného ročníku navazujícího magisterského studijního programu, které prokazuje schopnost zpracovatele řešit komplexní teoretický, teoreticko-praktický nebo praktický problém, jakož i k jeho řešení přispět vlastním autorským vkladem. Diplomová

práce ověřuje znalosti a dovednosti získané v průběhu studia včetně schopnosti aplikovat nabyté poznatky při řešení konkrétního, ale i jiných obdobných zadání.

5. Závěrečná kvalifikační práce má podobu souvislého textu členěného v souladu s níže uvedenými pokyny a doporučeními do vzájemně logicky i obsahově provázaných částí a kapitol.
6. Závěrečná kvalifikační práce je psána v jazyce, v němž probíhá v souladu s platnou akreditací výuka většiny studijních předmětů příslušného studijního programu (případné výjimky může povolit rektor NU).
7. Závěrečná kvalifikační práce musí naplňovat stanovené zadání. Požadovaným způsobem strukturované zadání závěrečné kvalifikační vytváří vedoucí práce, obvykle pak ve spolupráci se studentem – budoucím zpracovatelem práce, a to minimálně 5 měsíců před určeným termínem odevzdání práce. Zadání práce je součástí informačního systému IS NU.
8. Student je povinen absolvovat průběžně konzultace nad rozpracovanou závěrečnou kvalifikační prací s vedoucím práce. Počet, četnost i formu konzultací stanoví vedoucí práce, přičemž dle možností přihlédne k potřebám a preferencím konkrétního studenta.
9. V případě, kdy se student nezúčastnil potřebného počtu průběžných konzultací, vedoucí má možnost neudělit studentovi potřebný průběžný zápočet za absolvování studijního předmětu Bakalářská práce či Diplomová práce. V případě, kdy student nezíská průběžný zápočet, bude ve studijním předmětu Bakalářská práce či Diplomová práce hodnocen klasifikačním stupněm „nezapočteno“, byť by třeba i svoji závěrečnou kvalifikační práci včas odevzdal.
10. Student je povinen odevzdat závěrečnou kvalifikační práci ve dvou originálních výtiscích nejpozději do rektorem NU stanoveného termínu na studijní oddělení NU. Současně je student povinen odevzdat elektronickou verzi závěrečné kvalifikační práce ve formátu PDF do IS NU. Elektronická verze musí být shodná s verzí tištěnou.
11. Pověřený pracovník NU provede neprodleně po odevzdání závěrečné kvalifikační práce kontrolu její formální správnosti, přičemž je oprávněn závěrečnou kvalifikační práci, pokud ji shledá z hlediska formálních požadavků uvedených v této směrnici jako nevyhovující, studentovi k dopracování. V takovém případě je student povinen závěrečnou kvalifikační práci potřebným způsobem upravit a znovu odevzdat do určeného termínu, ne však déle než 3 dny po termínu stanoveném rektorem NU pro odevzdání závěrečných kvalifikačních prací (viz předchozí ustanovení této směrnice). V případě nedodržení tohoto termínu se závěrečná kvalifikační práce považuje za neodevzdanou.
12. Kontrolu závěrečné kvalifikační práce po stránce její formální i odborné správnosti provádí po jejím odevzdání rovněž vedoucí práce, který má rovněž právo vrátit z jeho pohledu nevyhovující závěrečnou kvalifikační práci studentovi k dopracování.

V takovém případě se na závěrečnou kvalifikační práci pohlíží jako na dosud neodevzdanou.

13. Okamžikem odevzdání, pakliže nebyla závěrečná kvalifikační práce pověřeným pracovníkem NU či vedoucím práce studentovi vrácena k dopracování, se závěrečná kvalifikační práce považuje za zveřejněnou, a to bez ohledu na výsledek její obhajoby, přičemž platí, že odevzdáním práce autor s jejím zveřejněním souhlasí.
14. Po obhajobě závěrečné kvalifikační práce se jeden její výtisk vrací studentovi, druhý je pak předán do knihovny NU. Elektronická verze práce se pak archivuje softwarovými prostředky prostřednictvím databáze závěrečných kvalifikačních prací, která je součástí informačního systému IS NU.

Článek III. Rozsah, struktura a formální úprava závěrečných kvalifikačních prací

1. Minimální rozsah bakalářské práce je 40 normostran (tj. 72.000 znaků včetně mezer) ve formátu A4. Přílohy a titulní strany se do požadovaného rozsahu bakalářské práce nezapočítávají.
2. Minimální rozsah diplomové práce je 60 normostran (tj. 108.000 znaků včetně mezer) ve formátu A4. Přílohy a titulní strany se do požadovaného rozsahu diplomové práce nezapočítávají.
3. Konkrétní požadavky týkající se struktury závěrečných kvalifikačních prací studentů NU jsou uvedeny v příloze A této směrnice.
4. Požadavky a pravidla týkající se formální úpravy závěrečných kvalifikačních prací studentů NU jsou detailněji popsány v příloze B této směrnice.
5. Pro účely správné formální úpravy závěrečných kvalifikačních prací mohou studenti využít předloh a vzorů zpracovaných ve formátu Microsoft Word, které jsou zveřejňovány vždy pro každý aktuální akademický rok prostřednictvím informačního systému IS NU. Informace o dostupnosti aktuálních vzorů je každoročně distribuována studijním oddělením NU.

Článek IV. Bibliografické citace

1. Bibliografické citace slouží k jasnému oddělení vlastních myšlenek autora závěrečné kvalifikační práce od poznatků převzatých od jiných autorů. Užívání bibliografických citací naplňuje platná legislativní ustanovení o dodržování autorských práv, prokazuje etičnost práce, jakož i odbornou úroveň autora.
2. Zpracovatel závěrečné kvalifikační práce je povinen uvést a adekvátně identifikovat všechny informační zdroje, ze kterých při zpracování své závěrečné kvalifikační práce čerpal. Tyto zdroje mohou být jak tištěné (knihy, články v časopise, normy,

zákony aj.), tak elektronické (webová stránka, blog, e-kniha, e-časopis ad.). Informační zdroj může mít i další specifické podoby, např. rozhlasové vysílání, film, příspěvek v TV pořadu, výroční zpráva, leták, hudebnina, mapa, aj. Za informační zdroj považujeme i ústní sdělení či komunikaci prostřednictvím elektronické pošty (e-mail). Uvádí se přitom ale pouze ty informační zdroje, které autor při zpracování své závěrečné kvalifikační práce skutečně využil.

3. Podmínkou přijetí bakalářské práce k obhajobě je užití minimálně 15 relevantních informačních zdrojů, z nichž minimálně 5 tvoří zahraniční cizojazyčné zdroje. Podmínkou přijetí diplomové práce je použití minimálně 20 informačních zdrojů, z nichž minimálně 8 tvoří zahraniční cizojazyčné zdroje. Za adekvátní informační zdroje nejsou považovány populární publikace ani otevřené encyklopedie (např. Wikipedie).
4. Informační zdroje, ze kterých autor čerpá, lze v závěrečné kvalifikační práci přímo citovat či parafrázovat. Bezprostředně za citaci či parafrázi uvede autor adekvátní odkaz na bibliografickou citaci.
5. Citace (přímá citace) je doslovný opis textu části dokumentu. Uvádí se v uvozovkách, píše se kurzivou. Celkový podíl přímých citací by neměl přesáhnout 10% textu závěrečné kvalifikační práce. Cizojazyčné citace se uvádí v původním jazyce s přiloženým překladem.
6. Parafráze představuje nepřímý způsob citování. Autor práce vlastními slovy vyjadřuje obsah konkrétní části užitého textu, přičemž nemění jeho význam. Parafráze bývá kratší, nepíše se kurzivou, ani se neuvádí do uvozovek.
7. Bibliografická citace představuje souhrnné informace o citovaném dokumentu (informačním zdroji), např. příjmení a jméno autora, název díla, vydání, ISBN. Tvorba a strukturování bibliografických citací se pro účely zpracování závěrečných kvalifikačních prací řídí normou ČSN ISO 690: Informace a dokumentace – Pravidla pro bibliografické odkazy a citace informačních zdrojů vydané Úřadem pro technickou normalizaci, meteorologii a státní zkušebnictví v roce 2011.
8. Odkaz představuje krátkou formu bibliografické citace, která slouží k rychlé identifikaci dokumentu, ze kterého zpracovatel závěrečné kvalifikační práce použil citaci (doslovně převzatou část textu) či čerpal poznatky (formou parafráze). Jedná se o vazbu mezi místem v textu, ve kterém se cituje konkrétní dokument a seznamem použité literatury (seznam bibliografických citací) umístěným na konci práce.
9. V závěrečné kvalifikační práci se používá jednotný citační styl, a to tzv. „harvardský systém / styl“ (též označováno jako Author-Date System). Odkaz na bibliografickou citaci je zapisován ve formátu (příjmení autora, rok vydání). Pokud je příjmení autora užito jako součást textu, následuje pouze rok vydání v kulatých závorkách. Odkaz na přímou citaci by měl obsahovat i číslo strany. To se uvádí v kulatých závorkách za rokem vydání, od něhož je odděleno čárkou.

10. Seznam použité literatury (seznam bibliografických citací) se uvádí na konci textu v abecedním pořadí podle příjmení autora, jednotlivé položky se nečíslují. Rok vydání se uvádí přímo za příjmení autora po čárce (nikoliv až za názvem nakladatele). Pokud mají dva a více dokumentů stejného autora i rok vydání, lze je od sebe rozlišit malými písmeny (a, b, c, d...), která těsně (bez mezery) následují za rokem vydání. Údaj se v této podobě uvádí jak v textu, tak v seznamu použité literatury.
11. Autoři jsou identifikováni v invertovaném tvaru, tzn. příjmení, jméno. V bibliografické citaci zapisujeme příjmení autorů vždy velkými písmeny, v odkazu na bibliografickou citaci je příjmení psáno běžně, tj. pouze s prvním písmenem velkým). Má-li dokument dva nebo tři autory, uvádíme v bibliografické citaci příjmení a jména všech. Pokud má dokument více autorů, lze uvést jméno prvního autora a připojit českou zkratku "aj" nebo latinskou zkratku "et al". Pokud dokument nemá autora a bibliografická citace začíná jiným údajem, bude v odkazu uveden první údaj bibliografické citace.
12. Konkrétní příklady zápisu bibliografických citací a odkazů jsou součástí přílohy C této směrnice – tvorba bibliografických citací.
13. V případě nutnosti nebo možnosti volby určitého přístupu, metody či formy citování je nutné tento přístup, metodu či formu užívat v celé bakalářské práci stejně.
14. V případě složitějších problémů a nejasností či pochybností o správném zápisu bibliografické citace je nutné nahlédnout do výše uvedené normy ČSN ISO 690, konzultovat řešení s vedoucím práce, popř. s vyučujícími studijních předmětů Bakalářský seminář a Diplomový seminář.

Článek V. Hodnocení závěrečné kvalifikační práce

1. Písemné hodnocení závěrečné kvalifikační práce (tzv. posudek) předkládají jednak vedoucí a jednak oponent závěrečné kvalifikační práce.
2. Vedoucími práce jsou zpravidla interní vyučující NU, v jednotlivých případech je pak se souhlasem rektora NU možné, aby bakalářské kvalifikační práce vedli i externisté bez pracovního poměru na NU.
3. Oponenty jsou osoby uvedené v seznamu oponentů každoročně schvalovaném rektorem NU. Vedoucí i oponenti závěrečných kvalifikačních prací musí mít ukončené minimálně vysokoškolské magisterské vzdělání, a to obvykle v oboru příslušném nebo příbuzném k tématu hodnocené práce.
4. S ohledem na potřebu kvalitního vedení všech prací a výkon dalších činností vzdělávací a tvůrčí povahy ze strany vedoucího závěrečné kvalifikační práce platí, že vedoucí může současně vést nejvýše 20 závěrečných kvalifikačních prací. Do uvedeného počtu se nezapočítávají práce, u nichž došlo k odkladu jejich odevzdání či obhajoby.

5. Výjimku ve vztahu k nejvyššímu možnému počtu vedených prací může udělit rektor NU vedoucímu, který v daném akademickém roce či semestru akademického roku vykonává nižší objem činností vzdělávací a tvůrčí povahy a má tudíž dostatečnou kapacitu na vedení i většího počtu závěrečných kvalifikačních prací, aniž by byla dotčena kvalita jejich vedení.
6. Vedoucí závěrečné kvalifikační práce je povinen se s touto směrnicí seznámit a aktivně přispívat k tomu, aby byly pokyny v ní uvedené studentem při zpracování jeho závěrečné kvalifikační práce dodržovány.
7. Vedoucí a oponenti závěrečných kvalifikačních prací zpracují své posudky v platné šabloně a odevzdají je v rektorem NU stanoveném termínu. Zpracování a odevzdání posudků závěrečných kvalifikačních prací probíhá obvykle v prostředí informačního systému IS NU.
8. Vedoucí i oponent závěrečné kvalifikační práci tuto hodnotí v kategoriích a způsobem určeným v šabloně posudku práce, v rámci slovního hodnocení pak své hodnocení práce adekvátně argumentují, vyjadřují se ke schopnosti zpracovatele aplikovat poznatky získané studiem, vedoucí práce hodnotí i aktivitu autora při zpracování závěrečné kvalifikační práce.
9. Vedoucí i oponent závěrečné kvalifikační práce mají možnost položit ve svých posudcích zpracovateli práce otázky, na které by měl během obhajoby své závěrečné kvalifikační práce adekvátně reagovat/odpovědět.
10. Každý z posudků musí obsahovat jednoznačný závěr, zda je závěrečná kvalifikační práce posudkem doporučena či nedoporučena k obhajobě, jakož i návrh její klasifikace dle studijního a zkušebního řádu NU a směrnice o státních závěrečných zkouškách na NU.
11. V případě, kdy jak vedoucí, tak i oponent závěrečné kvalifikační práce tuto k obhajobě nedoporučí, závěrečná kvalifikační práce není k obhajobě coby součásti státní závěrečné zkoušky připuštěna. Vedoucí práce v takovém případě závěrečnou kvalifikační práci bez zbytečného odkladu vrátí studentovi k dopracování. Na danou závěrečnou kvalifikační práci se následně pohlíží jako na dosud neodevzdanou.
12. Zpracovatel závěrečné kvalifikační práce má možnost se seznámit s posudky vedoucího i oponenta nejméně 7 dní před konáním obhajoby tak, aby se mohl řádně připravit na obhajobu práce a v rámci ní adekvátně reagovat rovněž na případné otázky v posudcích uvedené.

Článek VI. Závěrečná ustanovení

1. Tato směrnice nabývá platnosti i účinnosti dne 1. září 2021.
2. Dnem nabytí účinnosti této směrnice pozbývá platnosti i účinnosti směrnice rektora vysoké školy NEWTON College, a.s. č. 1/2019 Pokyny pro zpracování bakalářských prací.

.....
MUDr. Jan Mobjíš, MBA
rektor
Vysoká škola NEWTON, a.s.

Přílohy:

Příloha A: Struktura závěrečných kvalifikačních prací

Příloha B: Formální úprava závěrečných kvalifikačních prací

Příloha C: Tvorba bibliografických citací

Příloha A: Struktura závěrečných kvalifikačních prací

1. Příloha A směrnice detailněji specifikuje požadavky na strukturu závěrečných kvalifikačních prací studentů NU.
2. Povinnými součástmi prací jsou: titulní strany, obsah, úvod, věcně orientované části práce věnované teoretickým východiskům, analýze řešeného problému a vlastním návrhům řešení, závěr a seznam použité literatury. Součástí prací mohou být i přílohy.
3. **Mezi titulní strany patří:**
 - a) překryvná strana (desky práce);
 - b) titulní list práce;
 - c) bibliografická identifikace včetně anotace a klíčových slov v českém a anglickém jazyce;
 - d) prohlášení autora práce;
 - e) poděkování autora (je nepovinnou součástí bakalářské práce).
4. Jméno a příjmení autora i vedoucí a případných konzultantů práce se na titulních stranách uvádí vždy včetně všech jim přiznaných akademických titulů.
5. **Obsah** je zařazen bezprostředně za titulní stranou s poděkováním autora (popř. rovnou za prohlášením autora). V obsahu jsou uvedeny jednotlivé hlavní součásti práce, a to úvod (není číslován), názvy jednotlivých částí, kapitol a podkapitol práce (číslovaných stylem desetinného členění 1, 1.1, 1.1.1), závěr, seznam použité literatury a popř. též seznam tabulek a grafů a seznam příloh (nejsou číslovány). Ke každé položce obsahu je přiřazeno číslo strany odpovídající jejímu začátku.
6. V rámci bakalářské práce je obvyklé její členění do 3-5 hlavních věcných částí (tj. nadpisů první úrovně), zpravidla se přitom neužívá více nežli tří úrovně členění nadpisů (tj. do úrovně 1.1.1), aby nedošlo ke zbytečnému „tříštění“ obsahu práce. Obsah bakalářské práce má obvykle rozsah jedné, max. dvou stran.
7. U diplomových prací je obvyklé členění do 4-6 hlavních věcných částí (tj. nadpisů první úrovně), zpravidla se přitom opět neužívá více nežli tří úrovně členění nadpisů (tj. do úrovně 1.1.1), aby nedošlo ke zbytečnému „tříštění“ obsahu práce. Obsah diplomové má obvykle rozsah max. dvou stran.
8. Rozsah jednotlivých kapitol (1.1, 1.2 apod.) a obdobně i podkapitol práce by měl být takový, aby zřetelně objasnil podstatu řešeného problému, aniž by přitom docházelo k tomu, že kapitol bude velké množství a jejich obsah bude tvořen vždy pouze jedním nebo dvěma krátkými odstavci. Věcně související poznatky je vhodné syntetizovat do jedné, byť souborněji pojaté kapitoly a v jejím rámci poté řešit všechny relevantní problémy, které se k ní váží.

6. **Úvod** se zabývá řešenou problematikou v obecné rovině s přihlédnutím k podmínkám a okolnostem, které podmínily volbu tématu a potřebu jeho zkoumání. V úvodu je představeno téma, cíle a očekávané výstupy a výsledky závěrečné kvalifikační práce, je naznačena struktura a metodologie práce, jsou deklarovány pracovní hypotézy a/nebo hlavní výzkumné otázky apod.
7. **Část či části věnované teoretickým východiskům** obsahují rámcové poznatky vyplývající zejména z aktuálního stavu vědění v oblasti zvoleného tématu. Představují uspořádaný přehled poznatků z odborné literatury a dosud užívané metody a dosažené výsledky popsané v literatuře či získané v předchozím studiu a výzkumech.
8. **Analytická část** zachycuje aktuální konkrétní stav řešeného problému a měla by zahrnovat analýzu širšího kontextu řešeného problému.
9. **Část či části věnované vlastnímu návrhu řešení** představují hlavní autorský vklad zpracovatele závěrečné kvalifikační práce a patří k jejím nejdůležitějším pasážím. Tato část by měla zahrnovat podstatu a důvody řešení, klady, zápory a přínos navrhaných řešení, podmínky aplikace řešení, popř. doporučený postup řešení aj. V případě diplomové práce by měly být deklarované návrhy řešení zpětně propojovány s teoretickými východisky práce, zobecňovány do podoby univerzálněji platných závěrů apod.
10. Je-li součástí závěrečné kvalifikační práce **výzkum** (empirický, experimentální, kvantitativní, kvalitativní nebo jiný), je nutné, aby text práce obsahoval výzkumné cíle a hypotézy/výzkumné otázky, popis souboru, na němž se výzkum prováděl, použité metody, způsoby zpracování dat, jakož i výsledky, které z výzkumu vyplynuly.
11. **Závěr** obsahuje stručné shrnutí výsledků práce jako celku. Autor v této části porovnává cíle definované v úvodu závěrečné kvalifikační práce s dosaženými výsledky řešení, případně i uvádí, jak byla naplněna stanovená hypotéza. V závěru by měly být uvedeny rovněž možnosti a způsoby realizace v práci formulovaných návrhů či doporučení. Součástí závěru je i rekapitulace jak celkového praktického, tak popř. i teoretického přínosu práce, tak i vlastního přínosu autora k řešené problematice.
12. **Seznam použité literatury** (soupis bibliografických citací) obsahuje všechny použité informační zdroje. Zdroje je třeba abecedně seřadit. Pro sestavení seznamu použité literatury jsou závazná jednotlivá touto směrnici deklarovaná pravidla (viz přílohy B. a C. této směrnice).
13. **Seznam tabulek a grafů** obsahuje v případě prováděného výzkumu apod. ucelený soupis tabulek a grafů znázorňujících zjištěné výsledky bádání. U tabulek a grafů je vždy uveden jejich název a strana, kde se daná tabulka či graf v práci nachází.

14. Pokud je to vzhledem k počtu zkratk a symbolů nezbytné, může být uveden i **seznam zkratk a symbolů** s vysvětlením jejich významu, součástí práce může být dle potřeby i **seznam schémat a obrázků** apod.
15. **Přílohy** obsahují především konkrétní dokumenty, souhrnné přehledy dat, obrazové a další materiály, které doplňují a rozšiřují vlastní text závěrečné kvalifikační práce. Přílohy je nutné vhodným způsobem číslovat (arabskými číslicemi, velkými písmeny apod., např. příloha 1 ad., příloha A ad.), a to vždy jednotně. Před první z příloh se umísťuje **seznam příloh**.

Příloha B: Formální úprava závěrečných kvalifikačních prací

1. Příloha B směrnice specifikuje požadavky na formální úpravu závěrečných kvalifikačních (tj. bakalářských i diplomových) prací studentů NU.
2. Závěrečná kvalifikační práce je psána a tištěna na normalizovaný formát papíru standardní kvality o velikosti A4, a to zpravidla pouze po jedné straně listu. Váže se do pevné vazby standardní pro tento typ prací obvykle s deskami modré barvy a stříbrnými nápisy, které deklarují druh závěrečné kvalifikační práce (bakalářská či diplomová práce), jméno a příjmení autora (zpracovatele), oficiální název vysoké školy a rok zpracování práce. Na hřbetu svázaného výtisku práce je uveden (ve směru zdola nahoru) u spodního okraje hřbetu rok zpracování závěrečné kvalifikační práce, u horního okraje hřbetu pak jméno a příjmení autora práce.
3. Závěrečná kvalifikační práce je psána typem písma Times New Roman o velikosti 12 bodů s řádkováním 1,5. V celém textu musí být dodržena jednotná grafická úprava.
4. Pro vytváření obsahu práce jako celku, jakož i případných dílčích obsahů (v podobě např. seznamu tabulek a grafů ad.) se doporučuje použít pole „Obsah“ (v textovém editoru Microsoft Word obvykle na kartě „Rejstříky a seznamy“), jednotlivé položky obsahu v podobě nadpisů/titulků pak musí být vzájemně rozlišeny za použití tzv. „stylů“.
5. Pro úpravu okraje listu platí tyto hodnoty: horní okraj 30 mm, dolní okraj 25 mm, levý okraj 30 mm, pravý okraj 20 mm, vzdálenost zápatí od spodní hrany 10 mm. Text je vždy zarovnán oboustranně (tj. do bloku). Výjimka platí jedině pro první z titulních stran (překryvná strana, tj. desky práce), jejíž všechny okraje (dolní, horní, levý, pravý) jsou stejné (25 mm).
6. Stránky se číslují arabskými číslicemi typem písma Times New Roman o velikosti 9 bodů umístěnými v zápatí stránky uprostřed. Titulní strany a obsah se nečíslují, ale započítávají se do celkového počtu a pořadí stránek.
7. Hlavní kapitoly strukturující závěrečnou kvalifikační práci a dále též úvod, závěr, seznam použité literatury, seznam příloh apod. se začínají psát vždy na novém listu. Názvy částí, kapitol a podkapitol se uvádějí na samostatných řádcích stejným typem písma jako základní text (tj. Times New Roman) s velikostí písma 14 bodů u částí, 13 bodů u kapitol a 12 bodů u podkapitol, tučně, nepíše se za nimi tečka a v jejich názvu se nepoužívají zkratky.
8. Mezi názvem částí, kapitol a podkapitol a předcházejícím i následujícím textem je pro přehlednost textu vhodné umístit prostorové mezery (např. 12 bodů, 6 bodů apod.). Adekvátní prostorové mezery je pak vhodné užívat rovněž mezi odstavci textu.

9. Použije-li autor v textu zkratku, musí ji adekvátně vysvětlit (v závorce, případně v poznámce pod čarou, jde-li o složitější vysvětlení pojmu či zkratky). Pokud je v závěrečné kvalifikační práci užito většího počtu zkratek, značek či symbolů, je vhodné připojit k práci rovněž Seznam užitých zkratek.
10. Nadpisy tabulek, grafů, obrázků a schémat včetně jejich číslování se uvádějí nad nimi typem písma Times New Roman o velikosti 12 bodů tučně. Pod grafickým znázorněním se uvádí kurzívou a velikostí písma 10 bodů jednoznačně identifikovaný zdroj/pramen, z něhož jsou data či grafické znázornění převzaty nebo použity (*Zdroj: ...*).
11. Poznámky pod čarou jsou texty rozšiřující základní text a používají se jen v nezbytných případech, v nichž by rozšiřující text narušoval plynulost základního textu. K jejich pořízení je nutné použít specifickou funkci textového editoru a píše se typem písma Times New Roman o velikosti 10 bodů zarovnané oboustranně (do bloku).
12. Mezi základní zásady formální úpravy vlastního textu patří zejména:
 - Klávesa Enter se smí používat jen na konci odstavce, názvů kapitol a podkapitol, nikoliv však na koncích řádků;
 - Interpunkční znaménka (. , ; : ? !) se píše těsně za slovo, mezislovní mezera je až za nimi (v případě pokračování textu);
 - Závorky a uvozovky se rovněž píše těsně za slovo; např.: text (slovo) text, text „slovo“ text apod.;
 - Spojovník se píše bez mezer před i za; např.: Mahlerová-Werfelová, je-li to pravda apod.;
 - U číslovek řadových se za tečkou píše vždy mezera; např.: 1. ledna, 3. řada ad.;
 - Čísla čtyř- a vícemístná se píše s mezerou po trojčiferných skupinách; např.: 5 000, 50 000, 5 120 000 ad.;
 - Letopočty se píše vždy bez mezer; např.: 1994-1996 ad.;
 - Procenta se píše s mezerou, a to 10 % (ve smyslu 10 procent) nebo bez mezery 10% (ve smyslu desetiprocentní);
 - K úpravě tabulek se nepoužívá mezerník, ale tabulátor;
 - V názvech Vysoká škola NEWTON, a.s., Vysoká škola NEWTON či NEWTON University se vždy píše NEWTON velkými písmeny, u slova University je velké pouze počáteční písmeno.

Příloha C: Tvorba bibliografických citací

1. Příloha C směrnice představuje základní pravidla tvorby bibliografických citací a uvádí konkrétní příklady citování informačních zdrojů, zápisu bibliografických citací a odkazů na ně.
2. Základní pravidla tvorby bibliografických citací:
 - Bibliografická citace jednoznačně identifikuje citovaný dokument.
 - Údaje pro bibliografickou citaci přebíráme z citovaného zdroje (tedy z dokumentu, se kterým jsme pracovali).
 - Údaje přebíráme z titulního listu (popř. úvodní obrazovky, webové stránky, etikety na disku apod.).
 - Pořadí údajů v bibliografické citaci je přesně stanoveno normou.
 - Bibliografická citace by měla být co nejpřesnější. Nelze vynechávat povinné údaje, pokud jsou v dokumentu dostupné. Doporučuje se také uvádět nepovinné údaje, jsou-li pro identifikaci citovaného dokumentu důležité. Pokud některý údaj chybí, vynechává se a pokračuje se následujícím. V některých případech lze údaj dohledat v jiných zdrojích nebo nahradit zástupnou formulací.
 - V případě, že některý z údajů přebíráme z jiného zdroje, uvádíme jej v hranaté závorce. Jestliže přebíráme nebo odhadujeme více údajů za sebou, sloučíme je do jedné závorky. Do hranaté závorky se umísťují také opravy.
 - Údaje se zapisují v jazyce, ve kterém jsou uvedeny v citovaném dokumentu (např. 2nd Ed.). V jazyce tvorby bibliografické citace se uvádí pouze fyzický popis knihy (rozsah stran, např. 134 s.).
 - Jakýkoliv prvek, který není v latinském písmu, se transliteruje (např. cyrilika) nebo transkribuje (např. čínské znaky).
 - Podoba bibliografických citací musí být jednotná v celém dokumentu (jednotný styl, formát a interpunkce).
3. Rozdíl mezi citací (přímou citací) a parafrází:

Přímá citace:

Jedná se o doslovný opis textu části dokumentu (díla, publikace apod.) autora.

Citovaný text se uvádí v uvozovkách, píše se kurzivou.

Cizojazyčné citace uvádíme v původním jazyce s připojeným překladem.

Pokud citace nepřesáhne tři řádky textu, je možné ji vložit přímo do textu, v opačném případě z ní vytvoříme samostatný oddělený odstavec.

Citujeme vždy v rozumné míře (přímé citace = max. 10 % textu práce).

Citovaný text musí být na základě odkazu na citaci snadno dohledatelný.

Odkaz na přímou citaci by měl obsahovat i číslo strany či jinou přesnější identifikaci umožňující její případné vyhledání přímo v příslušném bibliografickém zdroji.

Parafráze:

Podstatou parafráze je vlastními slovy shrnout a komentovat to, co je v primární literatuře (původním zdroji). Nejde jen o pouhé vynechání slov nebo o změnu pořadí slov apod. Je nutné mít jistotu, že parafráze v textu jsou skutečně parafrázemi, a ne nepřiznanými citacemi (v tom případě se jedná o plagiát).

Parafráze bývá obvykle kratší než původní text.

Parafrázi bychom měli být schopni formulovat, aniž bychom měli před očima původní text.

Parafráze se nepíše v uvozovkách, uvádějí se normálním písmem.

I v případě parafráze je nezbytné uvést odkaz na užitý bibliografický zdroj, a to v rozsahu údaje o autorovi/autorech a roku zveřejnění daného zdroje.

Příklady:

Odkaz na přímou citaci (základní možnosti provedení):

„Diplomová práce musí mít vědecký charakter, ať už se jedná o práci experimentální, nebo syntetizující“ (Bátora, 1990, s. 6).

Rovněž Bátora (1990, s. 6) potvrzuje, že *„diplomová práce musí mít vědecký charakter, ať už se jedná o práci experimentální, nebo syntetizující.“*

Kompletní bibliografická citace v Seznamu použité literatury:

BÁTORA, Radmil, 1990. *Zpracování závěrečných kvalifikačních prací*. Praha, Academia. 258 s. ISBN 978-81-247-2735-0.

Odkaz na parafrázované myšlenky (základní možnosti provedení):

Popis pracovního místa je důležitý dokument, jak ve fázi získávání a výběru, tak i po přijetí uchazeče, jelikož slouží jako podklad pro zapracování a adaptaci, vzdělávání a rozvoj i pro pracovní hodnocení. Tento popis určuje činnosti, pracovní podmínky, případně požadované normy výkonu (Armstrong, 2015).

Dle Armstronga (2015) je cílem výběru zaměstnanců správný odhad vhodnosti uchazeče z hlediska specifických požadavků na pracovní místo, což je předpokladem toho, že bude svou práci vykonávat kvalitně.

Kompletní bibliografická citace v Seznamu použité literatury:

ARMSTRONG, Michael, 2015. *Řízení lidských zdrojů: moderní pojetí a postupy*. Praha: Grada Publishing, a.s. 628 s. ISBN 978-80-247-9883-7.

4. Vybrané příklady obecné a konkrétní struktury bibliografické citace:

A. Kniha

Obecná struktura bibliografické citace:

Autor, rok. *Název dokumentu: podnázev*. Vydání. Místo vydání: Nakladatel. Edice, číslo edice. ISBN.¹

¹ Vydání je povinné pouze v případě, že se nejedná o první vydání.

Konkrétní struktura bibliografické citace; 1 autor:

HOLÁ, Jana, 2006. *Interní komunikace ve firmě*. Brno: Computer Press. ISBN 80-251-1250-0.

Konkrétní struktura bibliografické citace; 2 autoři (uvádí se jména obou autorů):

KOTLER, Philips, ARMSTRONG, Gary, 2001. *Principles of marketing*. New Jersey: Prentice-Hall. ISBN 0-13-029368-7.

Konkrétní struktura bibliografické citace; 3 autoři (uvádí se jména všech autorů, před posledním může být uvedena spojka „a“, popř. „and“):

WEBB, Jo, GANNON-LEARY, Pat and BENT, Moira, 2007. *Providing effective library services for research*. London: Facet. ISBN 978-1-85604-589-6.

Konkrétní struktura bibliografické citace; 4 a více autorů (uvádí se jméno prvního autora s připojenou českou zkratkou „aj“ nebo latinskou zkratkou „et al“):

CEJPEK, Jiří aj., 2002. *Dějiny knihoven a knihovnictví*. 2. doplněné vyd. Praha: Karolinum. ISBN 80-246-0323-3.

Konkrétní struktura bibliografické citace; autorem je organizace nebo skupina tvůrců:

ADOBE CREATIVE TEAM, 2009. *Adobe Flash CS4 Professional: Oficiální výukový kurz*. Brno: Computer Press. ISBN 978-80-251-2334-8.

B. Příspěvek v knize

Obecná struktura bibliografické citace:

Autor, rok. Název příspěvku. In: Autor publikace. *Název publikace*. Vydání. Místo: nakladatel, strany. ISBN.

Konkrétní struktura bibliografické citace:

ŠPALEK, Jiří, 2008. Segmentace firem a organizací. In: JOHNOVÁ, Radka, 2008. *Marketing kulturního dědictví a umění*. Praha: Grada, s. 85-87. ISBN 978-80-247-2724-0.

C. Příspěvek ve sborníku

Obecná struktura bibliografické citace:

Autor příspěvku, rok. Název příspěvku. In: Autor sborníku. *Název sborníku*. Vydání. Místo vydání: Nakladatel. Číslování svazku obsahující příspěvek, rozsah stran příspěvku, Edice, číslo edice. Standardní identifikátor (ISBN, ISSN, DOI - pro digitální objekty).

Konkrétní struktura bibliografické citace (tištěný sborník):

STRAKA, Ondřej, ŠIMANDL, Miroslav a DUNÍK, Jindřich, 2009. Gaussian mixtures proposal density in particle filter for track-before-detect. In: *Fusion 2009: the 12th international conference on information fusion*. New York: IEEE, s. 270-277. ISBN 978-0-9824438-0-4.

Konkrétní struktura bibliografické citace (online sborník):

DUDEK, Petr, 2008. Řízení zpravodajského systému ve skupině Unipetrol. In: *INSOURCE 2008: konference o profesionálních informačních zdrojích, Praha 5. - 6. února 2008: sborník příspěvků konference* [online]. Praha: Albertina Income Praha [cit. 2011-04-27]. Dostupné z: <http://www.insource.cz/pdf/2008/dudek-petr2.pdf>

Poznámka:

Povinným údajem pro elektronické dokumenty je datum citování. Uvádí se v hranaté závorce s formulací „cit.“ ve formátu [cit. RRRR-MM-DD]. Údaj o dostupnosti (webové stránky) uvozujeme formulací „Dostupné z:“ nebo „Dostupné také z:“. Zápis webové stránky se neukončuje tečkou.

D. Článek v časopisu

Obecná struktura bibliografické citace (tištěný časopis):

Autor, rok. Název příspěvku. *Název časopisu*. Číslování, rozsah stran článku. ISSN.

Konkrétní struktura bibliografické citace (tištěný časopis):

GALLISTL, Vladan, 2010. První guvernér bez podpisu. *Týden*. č. 32, s. 59. ISSN 1210-9940

Obecná struktura bibliografické citace (online časopis):

Autor článku, rok. Název článku. *Název časopisu*. [Typ nosiče]. Ročník, číslo, rozsah stran článku [Datum citování]. Standardní identifikátor (ISSN). Dostupnost a přístup

Konkrétní struktura bibliografické citace (online časopis):

SRBECKÁ, Gabriela, 2010. Rozvoj kompetencí studentů ve vzdělávání. *Inflow: information journal* [online]. 2010, roč. 3, č. 7 [cit. 2010-08-06]. ISSN 1802-9736. Dostupné z: <http://www.inflow.cz/rozvoj-kompetenci-studentu-ve-vzdelavani>

Poznámka:

Typ nosiče se zapisuje do hranatých závorek, např. [online], [DVD], [počítačový program], datum citování a dostupnost se uvádí pouze u elektronických zdrojů.

E. Webová stránka

Obecná struktura bibliografické citace:

Autor, rok. *Název* [Typ nosiče]. Místo: Provozovatel stránek, datum publikování. Datum aktualizace [cit. RRRR-MM-DD]. Dostupnost a přístup

Konkrétní struktura bibliografické citace:

Český statistický úřad (ČSÚ), 2021. *O ČSÚ* [online]. Praha: Český statistický úřad, [cit. 2021-7-15]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/o-csu>

Poznámka:

V případě, kdy příspěvek na webové stránce má svého autora, uvedíme citaci stejně jako v řadě předchozích příkladů takto: PŘÍJMENÍ, Jméno, rok. V případě, kdy není známa konkrétní osoba autora, ale za autora lze považovat konkrétní instituci, uvádí se coby autor její název a popř. i její zavedená zkratka, viz např.: Český statistický úřad (ČSÚ). Není-li známa ani osoba autora, ani instituce autora, uvádí se coby autor název portálu (webových stránek), např.: Aktuálně.cz, 2021. Důležité je opět uvádět povinný údaj v podobě data citování, který je psán v hranaté závorce s formulací „cit.“ ve formátu [cit. RRRR-MM-DD]. Údaj o dostupnosti (webové stránky) uvozujeme formulací „Dostupné z:“ nebo „Dostupné také z:“. Zápis webové stránky se neukončuje tečkou.

F. Příspěvek na sociálních sítích

Obecná struktura bibliografické citace:

Autor, rok. Název. In *Název sítě* [Typ nosiče]. Datum publikování [cit. RRRR-MM-DD]. Dostupnost a přístup. Poznámky (Kanál uživatele).

Konkrétní struktura bibliografické citace:

TOOBY, Alex, 2019. Instagram strategy for 2020. In: *Youtube* [online]. 16 Sept 2019 [cit. 2021-07-15]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=r62f4o5xTu0>. Kanál uživatele Alex Tooby.

Poznámka:

Příspěvkem může být jak textový či obrazový příspěvek na libovolné sociální síti, tak např. i video (typicky na YouTube.com) apod.

G. Kvalifikační práce (bakalářská, diplomová, disertační)

Obecná struktura bibliografické citace:

Autor, rok. *Název*. Druh práce. Místo vytvoření. Název školy. Název fakulty, popř. katedry. Vedoucí práce.

Konkrétní struktura bibliografické citace:

JOSÍFKOVÁ, Jitka, 2015. *Úspěšnost a spokojenost vysokoškolského studenta a jejich souvislost s osobnostními faktory a zvládacími strategiemi*. Disertační práce. Olomouc. Univerzita Palackého v Olomouci. Filozofická fakulta. Vedoucí disertační práce Josef Konečný.

Poznámka:

Pro bibliografickou citaci kvalifikační práce lze použít podobný model jako u knihy. Vynechávají se pouze nakladatelské údaje a do poznámky se uvádí druh práce (bakalářská, diplomová apod.), kde byla práce napsána (včetně fakulty a univerzity) a jméno vedoucího práce.

H. Norma

Konkrétní struktura bibliografické citace:

ČSN ISO 690, 2011. *Informace a dokumentace – Pravidla pro bibliografické odkazy a citace informačních zdrojů*. Praha: Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, 2011. Třídící znak 01 0197.

I. Zákon

Konkrétní struktura bibliografické citace:

Česká republika, 1998. Zákon č. 111 ze dne 22. dubna 1998 o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách). In: *Sbírka zákonů České republiky*. Rok 1998, částka 39, s. 5388-5419. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1998-111>

Poznámka:

V pozici autora je v bibliografické citaci uvedeno jméno země (působnost zákona), místo Česká republika může být uvedeno i Česko. V případě využití právě třeba webových stránek www.zakonyprolidi.cz může být odkaz na legislativní prameny zpracován i v logice odkazu na webovou stránku (viz výše).

J. Příspěvek v TV pořadu

Konkrétní struktura bibliografické citace

PŘIBÍK, Petr, 2011. Interview. In: *Studio ČT24*. TV, ČT24, 2. května 2011, 13:08.

K. Rozhovor

Obecná struktura bibliografické citace

Jméno respondenta, rok. Relevantní informace, podle tématu práce. Kde a kdy byl rozhovor veden.

Konkrétní struktura bibliografické citace

KOCÁB, Michael, 2013. Interview se zakladatelem skupiny Pražský výběr na téma Nová vlna. Praha. 16. 7. 2013.

5. Vybrané specifické případy řešení bibliografické citace:

Autor publikace uvádí myšlenku jiného autora

V tomto případě je vhodné uvést osobu původního autora myšlenky, avšak s odkazem na publikaci, v níž byla tato myšlenka dalším autorem prezentována.

Příklad textu:

James (1998, In: Říčan, 2006) používá pro věk od maturity do pětadvaceti let termín nezištné zvědavosti, kdy je jedinec schopen studovat z čistého zájmu pro věc, bez přímého ohledu na užitek.

Seznam použité literatury:

ŘÍČAN, Pavel. 2006. *Cesta životem: vývojová psychologie*. Praha: Portál. ISBN 80-7367-124-7.

Více publikací od stejného autora vydaných ve stejném roce

Pokud mají dva a více dokumentů stejného autora i rok vydání, lze je od sebe rozlišit malými písmeny (a, b, c, d...), která těsně (bez mezery) následují za rokem vydání. Údaj se uvádí jak v textu, tak v seznamu použité literatury.

Příklad textu:

Na intrapersonální úrovni se komunikační výzkum soustřeďuje na zpracování informace. Například Šuleř (2009a, s. 5) tvrdí, že „komunikaci lze charakterizovat jako proces sdílení určitých informací“. Současně ale platí, že „řečené však ještě neznamená slyšené“ (Šuleř, 2009b, s. 75).

Seznam použité literatury:

ŠULEŘ, Oldřich, 2009a. *100 klíčových manažerských technik: komunikování, vedení lidí, rozhodování a organizování*. Brno: Computer Press. ISBN 978-80-251-2173-3.
ŠULEŘ, Oldřich, 2009b. *Interní komunikace ve firmě*. Brno: Computer Press. ISBN 80-251-1250-0.

Obdobně pak v seznamu použité literatury např.:

Český statistický úřad (ČSÚ). 2015a. *Česká republika v číslech - 2015. Města a kraje České republiky* [online]. Praha: ČSÚ, 2015a [cit. 31. 10. 2015]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/ceska-republika-v-cislech-2015>
Český statistický úřad (ČSÚ). 2015b. *Struktura mezd zaměstnanců - 2015*. [online]. Praha: ČSÚ, 2015b [cit. 31. 10. 2015]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/struktura-mezd-zamestnancu-2015>

6. Tvorba a strukturování bibliografických citací se pro účely zpracování závěrečných kvalifikačních prací řídí normou ČSN ISO 690: Informace a dokumentace – Pravidla pro bibliografické odkazy a citace informačních zdrojů vydané Úřadem pro technickou normalizaci, meteorologii a státní zkušebnictví v roce 2011.
7. Pro tvorbu bibliografických odkazů lze využít i celou řadu dalších metodicky orientovaných zdrojů, metodik a návodů, ideálně pak zdrojů, jejichž autory či editory jsou pracovníky různých knihoven apod.

Příklad využitelného zdroje:

BIERNÁTOVÁ, Olga a SKŮPA, Jan, 2011. *Bibliografické odkazy a citace dokumentů dle ČSN ISO 690 (01 0197) platné od 1. dubna 2011*. In: *Citace.com* [online]. Brno, Vysoké učení technické v Brně, Ústřední knihovna. [cit. 2021-07-15]. Dostupné z: <http://citace.com/dokumenty.php>